

עפ"ג 56621/11/13 - יהודית בצלאל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני: כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא
כבוד השופט רפי כרמל
כבוד השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
המערערת יהודית בצלאל
נגד
המשיבה מדינת ישראל

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (נשיאת בית משפט השלום, כב' השופטת שולמית דותן) מיום 14.10.13 בת"פ 40776-06-10.

כללי

1. המערערת הורשעה על יסוד הודאתה בעבירות של התקהלות בלתי חוקית ותקיפת שוטר. על פי עובדות כתב האישום, ביום 3.10.09 התקהלה המערערת ביחד עם עשרות אחרים בכניסה לישוב טלמון. המערערת עמדה באמצעו של נתיב נסיעה בכביש ומנעה מרכב משטרה להתקדם אל תוך הישוב, ולא חדלה מעשות כן גם לאחר ששוטר ביקש ממנה לחדול מכך. השוטר אחז בידה, והיא סטרה מיד בפניו בחוזקה ופגעה בעינו. על המערערת נגזרו 120 שעות של"צ ומאסר על תנאי. הערעור מופנה כנגד הרשעת המערערת בלבד.

הערעור

2. ב"כ המערערת טוען כי יש להימנע מהרשעתה, ונימוקיו כדלקמן: נסיבות האירוע אינן חמורות; המערערת הגיבה באופן אימפולסיבי וללא תכנון מראש עת סטרה בפניו של השוטר; לשוטר לא נגרם נזק, ואילו המערערת היא שנזקקה לטיפול רפואי בעקבות אלימות שהופעלה נגדה בעת שנעצרה; הרשעתה עשויה לפגוע בעבודתה של המערערת, העוסקת בחינוך; המערערת הודתה ונטלה אחריות מלאה על העבירות.

תסקיר שירות המבחן

3. המערערת, כבת 41, נשואה מזה כ- 18 שנים, אם לשישה ילדים בגילאי 8 - 18, עבדה בעבר בהוראה, ובשנתיים האחרונות עוסקת בחקלאות בישוב בו היא מתגוררת. המערערת נעדרת עבר פלילי, מתוארת כאישה המאופיינת בדפוסי חשיבה והתנהגות נורמטיביים, והוערך כי הסיכון להישנות עבירות דומות הינו נמוך. כמו כן, התרשמות שירות המבחן הנה כי ההליך המשפטי היוו גורם מרתיע עבור המערערת בהפנמת השלכות התנהגותה בעת ביצוע העבירות. לפיכך, הומלץ להטיל עליה של"צ, ולשקול הימנעות מהרשעתה.

הכלל הוא כי ההימנעות מהרשעה או ביטולה, יעשה במקרים חריגים: "רק במקרים יוצאי דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה" (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 341, 337 (1997)). בענייננו, מדובר בעבירה חמורה שתוארה על ידי בית משפט קמא כך: "פגיעה פיזית קשה, אשר מתלווה אליו השפלה ומבוכה. בסרטונים שהגישה המאשימה ניתן לראות את הארוע ולהעריך את גודל הפגיעה שנפגע השוטר" (עמ' 4 להכרעת הדין). נסיבות ביצועה של העבירה מלמדות אף הן על חומרתה. השוטרים נלוו לפקחים שהגיעו לישוב טלמון על מנת לחלק צווי הפסקת בניה בעקבות החלטת ממשלה להקפיא את הבניה בישובים שמחוץ לקו הירוק. המערערת ביחד עם אחרים לא נשמעה לקריאות השוטרים, במשך דקות ארוכות, שקראו, בצורה עניינית ורגועה, לפינוי הדרך. לאחר מכן, סטרה בפניו בחוזקה מבלי להתנצל בפניו. כמו כן, קביעתו העובדתית של בית משפט קמא הנה כי לטענה בדבר מעצרה האלים של המערערת לא נמצא ביסוס במהלך הצפיה בתקליטורים. דהיינו, סוג העבירה, פגיעה בשוטרים, נציגי אכיפת החוק, והכשלתם בביצוע תפקידם, ונסיבות ביצועה במקרה דנן אינו מאפשר לוותר על הרשעת המערערת מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

5. באשר לפגיעה בשיקום המערערת, נדרש כי ההרשעה תביא לפגיעה חמורה בשיקומה. הכלל הוא כי הנאשם צריך להוכיח פגיעה קונקרטיה בסיכויי שיקומו, דרישה שמחייבת אותו על פי רוב לשכנע את בית המשפט כי סיכויי התעסוקה העתידיים שלו יפגעו באופן ממשי. בענייננו, דרישה זו אינה מתקיימת. המערערת ציינה בפני שירות המבחן כי היא שוקלת לחזור לעסוק בהוראה, וגם ב"כ המערערת טען כי קיימת אפשרות כזו. אך הלכה למעשה בשנתיים האחרונות עוסקת המערערת לפרנסתה בחקלאות, במטע זיתים שבבעלות שלה ושל בעלה, והם גם מארחים תיירים במקום. לפיכך, לא הוכח כי הרשעתה תביא לפגיעה חמורה בשיקומה.

לסיכום, באיזון הנדרש בין האינטרס הציבורי לבין נסיבותיה האישיות של המערערת, ולנוכח נסיבות ביצוען של העבירות שלפנינו, אין לראות מקרה זה בין אותם מקרים יוצאי דופן המצדיקים הימנעות מהרשעה.

ניתן היום, ה בשבט התשע"ד, 06 בינואר 2014, בהעדר הצדדים.

רבקה פרידמן-פלדמן, שופטת

רפי כרמל, שופט

יעקב צבן, סגן נשיא